

per signa & allegorias profertur. Ezechiel itaque etatis sue tempus indicat, dicens: Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denuntiatis adiungit: Cum essem in medio capivorum iuxta flumen Chobar, aperti sunt caeli, & vidi visiones Dei. Tempus etiam insinuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigratiōnis regis Joachin. Qui ut bene personam indicet, etiam genus narrat, cum subditur: Et factum est verbum Domini ad Ezechielem, filium Buzi, sacerdotem.

Super muros tuos Jerusalem consitui custodes: Tota die & nocte non tacebunt laudare nomen Domini. Prædicabunt populi fortitudinem meam, & annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

Ad prima questio nobis oritur, cur is qui nihil adhuc dixerat, ita exorsus est, dicens: Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctionis est: & scimus quia non coniungitur sermo subsequens, nisi sermōni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit, Et factum est: cum non sit sermo, cui hoc quod incipit, subiungat? Qua

in te intuentium est, quia sicut nos corporalia, sic Propheta sensu spiritalia aspiciunt: eisque & illa sunt presentia, quæ nostræ ignorantie absentia videntur. Unde fit, ut in mente Prophetarum ita conjuncta sint exterioribus interiora, quatenus simul utraque videant: simulque in eis fiat & intus verbum quod audiunt, & foris quod dicunt.

Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, & armis tuæ potentie protège nos semper. Libera Domine Deus Israel clamantes ad te. Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vi.

Atque igitur causa, cum qui nihil dixerat, inchoavit, dicens: Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum quod foris protulit, illi verbo quod intus audiverat, coniunxit. Continnavit erga verbo quæ protulit, visioni intus, & idcirco incipit dicens: Et factum est. Subiunxit enim hoc quod exterius loqui inchoat: ac si & illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dicitur, quia in trigésimo anno spiritum prophetie acceperit, indicat aliquid nobis considerandum: videlicet quia iuxta rationis usum, doctrina

na sermo non suppetit, nisi in etate perfecta. Unde & ipse Dominus anno duodecimo etatis sue in medio Doctōrum in templo sedens, non docens, sed interrogans voluit inventi.

Sustinimus pacem, & non venit: quæsimus bona, & ecce turbatio: cognovimus Domine peccata nostra: Non in perpetuum obliviscaris nos. Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. Non in. Gloria Patri. Non.

Laudabilis populus, Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israel. Beata gens, cuius est Dominus Deus, populus electus in hereditate. Quem. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: Plena est omnis terra gloria ejus. Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Infra Hebdomadam, Feria iv. dicuntur Responsoria ibi assignata: in Sabbaro autem dicitur j. Laudabilis. ij. & iij. Feria ij. ser.

Pari Autumnalis.

Responsoria hujus Domine dicuntur in aliis Dominicis usque ad Advēntum. FERIA SECUNDA. De Ezechiele Propheta.

Lectio j.

Et audivi loquentem ad me, & dicientem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt a me, ipsi & patres eorum prævaricati sunt pacem meam usque ad diem hanc. Et filii dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Si forte, vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: & scient quia Propheta fuerit in medio eorum.

Redem̄it populum suum, & liberabit eum: & venient, & exultabunt in monte Sion: & gaudebunt de bonis Domini super frumento, vino, & oleo: Et ultra non esurient. Erique anima eorum quasi hortus irriguus. Et ultra.

Lectio ij.

Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli & subversores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, &

M vul-

valus eorum ne formides, quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant, quoniam irritatoras sunt.

Angustia mihi sunt unquam, & quid eligam ignoro, & Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius est.

Lectio iij.
TU autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te: & noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum, & comedere quaecumque ego do tibi. Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus & foris: & scriptae erant in eo lamentationes, & carmen, & va.

Misit Dominus Angelum suum, & conclusit ora leonum: & non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non. Gloria Patri. Et non.

Responsoria huiusj. Feria repetuntur in aliis sanctis feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA.
De Ezechiele Propheta.

Lectio i. **Cap. 5.**
ET dixit ad me: Fili hominis, quocumque inveneris comedere: comedere volumen istud, & vanden loquere ad filios Israel. Et aperui os meum, & cibavit me volumine illo: & dixit ad me, Fili hominis, venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comedi illud: & factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hominis, vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos.

A facie furoris tui Deus conturbata est omnis terra, & miserere Domine, & ne facias consummationem.

Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum. Sed miserere.

Lectio ij.
NON enim ad populum profundi sermonis & ignota lingue tu mitteris, ad domum Israel: neque ad populos multos profundi sermonis & ignota lingue, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mitteris, ipsi audient te. Dominus autem Israel non

lunt audire te: quia nolunt audire me. Omnis quippe domus Israel atrita fronte est, & duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentorem faciebibus eorum, & frontem tuam duriorē frontibus eorum. Ut adamānem, & ut silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie eorum, quia domus exasperans est.

Civitatem istam tu circumda Domine: & Angeli tui custodiant muros ejus: Exaudi Domine populum tuum cum misericordia. Avertatur furor tuus, Domine, a populo tuo, & a civitate sancta tua. Exaudi.

Lectio iij.
ET dixit ad me: Fili hominis, omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi. Evade ingrediēre ad transmigratiōnem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dominus Deus: si forte audiant, & quiescant. Et assumpsit me spiritus, & audivi post me vocem commotionis magnæ: Benedicta gloria Domini de loco suo: & vocem alarum animalium percipientium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnæ.

Genti peccatrici, populo pleno peccato miserere.

Domine Deus. Esto placabilis super nequitiam populi tui. Domine Deus, gloria Patri. Domine.

Responsoria huiusj. Feria repetuntur in aliis sanctis feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA.
De Ezechiele Propheta.

Lectio i. **Cap. 7.**
ET factus est sermo Domini ad me dicens: Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus terre Israel: Finis venit, venit finis, super quatuor plagas terre. Nunc finis super te, & immittam furorem meum in te, & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam contra te omnes abominaciones tuas. Et non parcer oculus meus super te, & non misereror: sed vias tuas ponam super te, & abominaciones tuas in medio tui erunt: & scietis quia ego Dominus.

Indicabo tibi homo, quid sit bonum, aut quid Dominus requirat a te: Facere iudicium & justitiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo. Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabitabit terram. Facere.

Lectio ij.
HÆC dicit Dominus Deus: Afflictio una, afflictio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilavit adversum te: ecce venit. Venit

nit contritio super te, qui habitas in terra: venit tempus, propē est dies occisiōnis, & non glōria mōnētiem. Nunc de propinquo effūdā iram meam super te, & complēbo furōrem meum in te, & iudicābo te iuxta vias tuas, & impōnā tibi omnia scēltera tua. Et non parēt cōcilium meus, nec miserēbor, sed vias tuas impōnā tibi, & abominatiōnes tuas in mēdio tui erunt: & scietis quia ego sum Dōminus percutiens.

Angustia mihi sunt indiq̄ue, & quid eligam ignōra. Mēlius est mihi incidere in manus hōmīnū, quam derelinquere legem Dei mei. Si enim hoc ēgero, mors mihi est: si autem non ēgero, non effugiam manus vestras. Mēlius est.

Lectio iij.

Ecce dies, ecce venit, egressa est contritio, flōm̄ virga, germinavit superbia. Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, & non ex pōpulo, neque ex sōnitu eōrum: & non erit rēquies in eis. Venit tempus, appropinquavit dies: qui erit, non letetur: & qui vendit, non lugeat: quia ita super omnem pōpulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non revertetur, & adhuc in viventibus vita eōrum.

Misit Dōminus Angelum suum, & conclusit ora leōnum: & non contaminaverunt: quia coram eo iniustitia inventa non est in me. Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de mēdio catulōrum leōnum. Et. Glōria Patri. Et.

Responsoria hujus die. Feria reperitur in aliis quartis feriis usque ad Adventum. FERIA QUINTA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio j. Cap. 17.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, vaticināre ad prophetas Israel, qui prophetae: & dices prophetantibus de corde suo: Audi te verbum Domini. Haec dicit Dominus Deus: Vt prophetae insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desertis, prophetae tui Israel erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut staretis in praelio in die Domini. Vident vana, & divinant mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos: & perseveraverint confirmare sermonem.

Vidi Dominum sedentem super solum excelsum & elevatum: & plena erat omnis terra maiestate ejus.

quz

quz sub ipso erant, replebant templum. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, & sex alae alteri. Et ca.

Lectio ij.

Unquid non visionem cassam vidistis, & divinationem mendacem locuti estis? & dicitis, ait Dominus: cum ego non sim locutus. Propterea haec dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus. Et erit manus mea super prophetas, qui vident vana, & divinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur: & scietis quia ego Dominus Deus. Eo quod deceperint populum meum, dicentes: Pax, & non est pax: & ipse edificabat parietem, illi autem liniabant eum luto absque paleis.

Aspice Domine de sede sancta tua, & cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, & audi. Aperi oculos tuos, & vide tribulationem nostram. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Io ad eos, qui linunt absque temperatura, quod casurus sit: erit enim imber inundans, & dabo jas

pides praegraves desuper irruentes, & ventum procellae dissipantem. Siquidem ecce cecidit paries: numquid non dicitur vobis: Ubi est iudra, quam linistis? Propterea haec dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum temperatum in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. Et destruant parietem, quem linistis absque temperamento.

Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina gentium. Non est qui consolatur eam, nisi tu Deus noster. Plorans ploravit in nocte, & lacrymae ejus in maxillis ejus. Non est.

FERIA SEXTA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio ij. Cap. 15.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, quid fiet de ligno vitis ex omnibus lignis nemorum, quae sunt inter ligna silvarum? Numquid tollentur de ea lignum, ut fiat opus: aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcumque vas? Ecce igni datum est in escam: utrumque partem ejus consumpsit ignis, & medietas ejus relictata est in favillam: numquid utile erit ad opus? Etiam

M 3 cum

cum esset integrum, non erat apertum ad opus: quanto magis cum illud ignis devoraverit & combusserit; nihil ex eo fiet operis?

Super muros tuos Jerusalem constitui custodes: **Tota die & nocte non tacēbit laudare nomen Domini.** Prædicabunt populis fortitudinem meam, & annuntiabunt Gentibus gloriam meam. **Tota.**

Lectio ij.

Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis inter ligna silvarum, quod dedi igni ad devorandum, sic tradam habitatores Jerusalem. Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, & ignis consumet eos: & scietis quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos, & dederō terram in viam, & desolatam: eo quod prævaricatores extiterint. **dicit Dominus Deus.**

Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, & armis tuis potētiæ prætege nos semper: **Libera Domine Deus Israël clamantes ad te.** Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. **Libera.**

Lectio iij.

It factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis, notas fac Jerusa-

lem abominaciones tuas, & dices: Hæc dicit Dominus Deus Jerusalem, Radix tua, & generatio tua de terra Chanaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in saltēre, nec sale salita, nec involata panis. Non præcepit super te oculum ut faceret tibi unum de his, miseratus tui: sed projecta es super faciem terræ in abjectione animæ tuæ, in die qua nata es.

Suscipiamus pacem, & non venit: quæsimus bonam, & ecce turbatio: cognovimus Domine peccata nostra: **Non in perpetuum obliviscaris nos.** Peccavimus, impiè gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. **Non Gloria Patri. Non.**

S A B B A T O.

De Ezechiele Propheta.

Lectio i.

Et tu assume planctum super principes Israël, & dices: Quare mater tua lezra inter leones cubavit, in medio leuenculorum enutrivit catulos suos? Et edixit unum de leuenculis suis, & leo factus est: & didicit capere prædam, & hominēque comedere. Et audierunt de eo Gentes, & non absque vulneribus suis

caperint eum: & adduxerunt eum in catenis in terram Egypti. Quæ cum vidisset quoniam infirmata est, & perit expectatio ejus: tulit unum de leuenculis suis, leonem constituit eum. Qui incedebat inter leones, & factus est leo: & didicit prædam capere, & homines devorare: didicit viduas facere, & civitates eorum in desertum adducere: & desolata est terra, & plenitudo ejus a voce rugitus illius.

Laudabilis populus, quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israël. **Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem.**

Lectio ij.

Et convenerunt adversus eum Gentes undique de provinciis, & expandērunt super eum rete suam, in vulneribus eorum captus est. Et miserant eum in caveam, in carēnis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntque eum in carcerem, ne audiret vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est, fructus ejus, & frondes ejus creverunt ex aquis multis. Et facte sunt ei virgæ solidæ in seceptra

dominantium; & exaltata est statua ejus inter frondes: & vidit altitudinem suam in multitudine palmium suorum.

Angustie mihi sunt undique, & quid eligam ignoro. **Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei.** Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. **Melius est.**

Lectio iij.

Et evulsa est in ira, in terramque projecta: & ventus urens siccavit fructum ejus: marcuerunt, & arefacte sunt virgæ roboris ejus: ignis comedit eam. Et nunc transplantata est in desertum, in terra invia & sitiēti. Et egressus est ignis de virga ramorum ejus, qui fructum ejus comedit: & non fuit in ea virga fortis, seceptrum dominantium. **Planctus est, & erit in planctum.**

Misit Dominus Angelum suum, & conclusit ora leonum: **Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in eis.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio canalium leonum. **Et non. Gloria Patri. Et non.**